

Aitor Zabaleta

KAZETARIA

Kataluniatik ikasgaia

Ez dut Katalunia asko ezagutzen, ez naiz bereziki katalan zalea, gutxitan ibili naiz handik. Urruti samar ikusi izan dut beti, eta ez diot aparteko atentziorik jarri. Udan, bost egun pasa ditut Gironan. Denbora oso gutxi izanik ere, ikusitakoak ematen dit zer pentsatua.

Edonora joanda, edozein albisteren edo gertaeraren aurrean, detaileak ditut gustuko, txikikeriak diruditenek beste edozerrek baino gehiago erakusten baitute askotan. Sartu naiz taberna batean eta apalean zintzilik dauden sei egunkarietatik lau, katalanez dira. Liburudendan, kostatu egin zait gaztelaniaz idatzitako liburuak topatzea. Egunkaria irakurtzean jakin dut telebistako hamar programa ikusien artean, bost TV3koak direla Katalunian. Eta txikikeria horiek pentsatzera naramate han badagoela kultura oso indartsua, sekulako bultzada duen herrialdea, independentea ez dena, baina eguneroko bizitza hala balitz moduan egiten duena. Nabari da iragan aberatsa dutela, ibilbide kultural luze eta emankorra.

XI. mendean, Katalunia herrialde egituratua zen dagoeneko, independentea ia-ia, lehenengo musulmanei eta gero frankoei aurre egin eta gero.

Zenbait lekutan badago materiala ez den ondarea, ukitu ezinezkoa, airean, atmosferan

Gurean Aldundiek jasotzen
dituzte zergak, baina
nik ez daukat dudarik:
independentziatik gertuago
daude Katalunian

nabari dena, eta horixe sumatu dut Katalunian. Ez nago Amerika deskubritzen, esan nahi dudana da zirrara eragin didala Europan estaturik gabeko kultura indartsuenetakoarekin izandako hartu-eman laburrak.

Katalanez lau egunkari badaude, ez da abertzaletasunak edo konpromiso patriotikoak bultzatu dituelako, errentagarriak direlako baizik. Independentismoak gero eta indar handiagoa dauka ez katalanak abertzaleago sentitzen direlako, independente izanda, gauzak hobeto joango direla uste dutelako baizik. Abertzale izan gabe, independentziaren aldeko apustua egin daitekeela erakusten digute Kataluniatik, eta posible dela subiranotasun transbertsala, gurean oraindik entzun ere egin ez duguna.

Katalan “epelen” aldean, euskal abertzaletasuna sendoago eta aurrerago zegoela uste izan dute askok Euskal Herrian, ohiko harrokeria puntuarekin. Baina handik ikasgai oso argia datorkigu, krudela bezain erreala: urteetan sufritu dugun gatazka armatua desastre hutsa izan dela, samina eta desgrazia besterik ekarri ez digun hondamendia. Gurean Aldundiek jasotzen dituzte zergak, baina nik ez daukat dudarik: independentziatik gertuago daude Katalunian. Jordi Pujolek bere azken liburuan dio: “Independentistak izan ala ez, gutxienez izan gaitezen oso independenteak”. ■

TXANDAN

Andoni Mujika

Teoria eta praktika. Zenbaitan elkarrekin! Ekimen interesgarriak garatzeko nahitaezkoak omen dira biak. Baina esateak bakarrik ez du balio. Bi plano hauek giro zaindua behar dute protagonismo orekatuan elkarrekin joateko. Eta aldeko giroa sortzen da bi norabideko errekonozimendu zintzoa (premiatik datorrena) dagoenean. Maxima hau egiaz jarraitzen duen ekintzaile zein pentsalari gutxi dago. Beraz, desorekak sortzen dira ametsak egikaritzean. Gogoeta hau ilustratzeko, adibide bat ekarri nahi dut, irudi bat. Desoreka, pasarte honekin, teorikoaren aldera joan da:

Katiuskak

“Imajinatu amets batekin dar-dar egin duen ekintzaile bat. Gainera ideia hori gauzatzeko prest dago eta katiuskak jartzen ditu horretarako. Errealitatearen gainean ilusioa eraikitzeak daukan materia bakarra lokatza da. Erabaki du lupetzarekin ez duela edozer egingo, eta edozelan ere ez. Horregatik jantzi ditu katiuska laburrak, belaunetik beherakoak. Lupetzetan dabilenean tentuz ibili beharko du eta, pasatzen bada, gainezka egingo dio lokatz umelak, galtzerdia bustiz. Berak orekarako neurriak hartu dituen arren, zuloaren gain-aldeetik zorrotz begiratzen du ametsaren autoreak. Ez da giroa sortzeko jarrera ona, ametsa maite arren”. ■